

DISCURS HOMENATGE REINA I DAMES DE FA 50 I 25 ANYS

Reina de les festes, dames de la ciutat, representats de la Junta de Festes, membres de la Comissió de Penyes, corporació municipal, senyores i senyors, molt bona vesprada a tots.

Estem arribant a la recta final d'esta intensa setmana de festes. Durant tots estos dies, la ciutat sencera s'ha bolcat en homenatjar el nostre patró, Sant Pasqual. Han sigut, i encara han de ser, dies de rialles, altres de nervis per arribar a temps a tots els actes, o simplement de tranquil·litat al gaudir de la companyia de familiars, penyes o amics.

Les festes sempre semblen molt lluny en el calendari, però quan arriba el Pregó, tot pareix accelerar-se. I en eixa successió d'actes, instants i sobre tot, emocions, que ens deixa la festa, hi ha unes persones que hi estan sempre.

Des del principi fins el final mostren en els seus gestos i els seus fets una il·lusió que no decau, i un somriure fet a prova de nits sense dormir, mal de peus, milers de salutacions i una bona agenda de compromisos. Estic parlant, per suposat, de la reina i la seua cort d'honor. Les nostres representants festeres, la reina Laura Bovaira, i les dames de la cort, Isabel Pastor, Glòria Caparrós, Ana Maria Almela i Aida Martí, han donat bona mostra d'eixe singular caràcter que té la cort vila-realenca.

Han tingut bons espills en els quals mirar-se. Cadascuna de les generacions de representants festeres precedents ha sabut inspirar en les següents l'esperit de la festa, l'ànima de Vila-real que ha d'estar present en cadascuna de les expressions festives viscudes a la nostra ciutat. Hui tenim una bona mostra d'eixes generacions. Les nostres reines i dames de fa 25 i 50 anys.

Si cadascuna d'elles, si cadascuna de les reines i dames que ací hi ha, no hagueren posat altes dosis de cura, respecte i estima en la seua tasca, les festes de Vila-real no hagueren arribat mai tan lluny. Hui la ciutat els torna eixe respecte i eixa estima, amb l'homenatge que duem ací a terme.

Anem a retrocedir un poc en el temps, fins arribar al divendres 14 de maig de 1965. Eixa nit va ser proclamada reina la jove Inmaculada Patuel, amb les seues dames d'honor Faustita Usó, Mari Carmen Tirado, Marinela Menero, Mari Luz Carda, Conchita Carratalá, Ana Mari Caballer, Pilar Vicent, Guadalupe Moliner, Mari Carmen Gilabert i Ana Maria Pitarch.

A bon segur que totes elles han guardat molt vives en la memòria les paraules de l'advocat José Maria Torres Murciano, qui els va fer de mantenidor en l'acte de proclamació al Real Cinema. Les veus de Merche Montalvan i Jose Ciscar, la rondalla i cors de Ta-go-ba, l'esperada tuna de l'Escola Tècnica de Pèrits Industrials de València o la batuta del nostre benvolgut mestre Rafael Beltrán dirigint l'orquestra conformen la banda sonora d'uns records que Inmaculada i les seues dames compartiran per sempre.

Banda sonora també d'una època potser de dificultats, però també de festa, d'alegria i d'esperança. Vila-real com a ciutat començava a adquirir un aspecte cada volta més modern i avançat. A diverses avingudes de la ciutat s'havien instal·lat nous sistemes d'il·luminació i començaven a projectar-se les obres de la piscina del Termet, que hui, 50 anys després, seguim disfrutant ampliada i millorada recentement.

Els diaris de l'època es feien ressò del mig segle d'existència de Els XIII, una agrupació històrica a Vila-real que enguany, en 2015, ha tornat a ser notícia, en este cas lògicament pel seu centenari. Però si hi ha una cosa per la qual recordem particularment eixe any 1965 és perquè va ser l'última

vegada que la reina i dames van eixir de l'antic Palau Municipal.

Segur que són molts els records que esta nit i estos dies rememoren les nostres representants festeres de fa 50 anys.

Ens avancem un poc més, i ens situem ara un quart de segle arrere, fa 25 anys, quan la reina de les festes va ser Maristela López. Aquell any 1990 acompanyaren a Maristela com a dames d'honor les joves Ana Bou, Inmaculada Mauricio, Maria Amparo Manzanet, Gisela Carda, Raquel Navarro, Yolanda Bellés, Carmen Goterris, Mari Carmen Prades, Silvia Meseguer i Nereida Antón.

Les festes van ser entre el 10 i el 20 de maig. Els dies previs a la presentació, molta gent va passar per casa de la reina Maristela per vore l'exposició de vestits i complements, el que diem el manifest. D'entre tots les peces, hi havia una que captava especialment l'interés aquell any: el vestit de llauradora. Perquè eixe va ser ú dels grans canvis del 1990 i un dels més comentats també per les generacions precedents de festeres: el vestit de castellanera desapareixia per complet i sols s'anava a dur el de llauradora, una indumentària en la qual es podia apreciar millor tot el treball artístic de brodat a mà.

La proclamació, al Casal de Festes, la van fer Marta Navarro i Javier Sánchez, amb l'actuació del grup musical castellanenc Maig. Com a mantenidor va actuar l'actual regidor Emili Obiol, en qualitat de doctor en geografia. En el seu discurs, Maristela apareixia com "*l'astre més brillant del cel mediterrani i centre de les millors constel·lacions*", una constel·lació on totes les dames éreu les estrelles.

Recordareu molts dels actes d'aquelles festes. El Festival de Teatre de Carrer, la nit de la xulla, les actuacions de Duncan Dhu, Norma Duval o Héroes del Silencio. I potser recordareu de manera especial una ofrena a

Sant Pasqual que aquell any va comptar amb la participació de la reina i dames dels 11 anys d'ajuntaments democràtics. Reines i corts que superaven les 100 persones i que van participar en els actes festius, convertint eixes festes en un any molt especial.

En aquell 1990 es parlava molt de Sant Pasqual i no només per les festes. Recordaràs, Maristela, i recordaran tots vostès, que aquell any estàvem tots molt pendents de les obres del temple del nostre patró. L'enyorat Llorens Poy començava a construir la capella, entre altres millores que van agafar un impuls notable amb motiu del centenari de la mort i canonització del sant que celebrariem uns anys després. Obres que han fet hui de Sant Pasqual una magnífica basílica, orgull de Vila-real i centre de pelegrinatge internacional i que no haurien estat possibles tampoc sense el suport i compromís de l'empresari José Gómez Mata, a qui, com sabeu, enguany hem nomenat Fill Predilecte de la ciutat.

La ciutat es bolcava aquells dies en homenatjar el sant i el temple, cadascú des d'on podia: des de les llars, des de l'Ajuntament, els particulars, les institucions... Perquè el respecte per les tradicions i els seus orígens s'ha mantingut sempre inalterable entre nosaltres.

En particular, en les joves que, any rere any, heu encarnat la festa, la joventut i els valors de la nostra ciutat. Eixos valors són el compromís i la determinació, i també la sensibilitat i l'amor per la nostra terra. Valors que es posen encara més de manifest des del mateix moment que comencen cada any les Festes de Sant Pasqual.

Així ho van demostrar la reina i dames de fa 50 anys i de fa 25, i també les d'ara: Laura Bovaira, Isabel Pastor, Glòria Caparrós, Ana Maria Almela i Aida Martí.

Espere que durant tots estos dies que hem passat de festes de Sant

Pasqual, vos hegeu sentit com les vertaderes representants d'esta ciutat, de Vila-real. Heu hagut de complir amb molts actes i obligacions, en queden encara uns pocs, i ho heu fet com veritables hereves de la llarga cadena de reina i dames que han sigut i són essència pura de la festa.

Com alcalde de Vila-real vull destacar la important tasca que estes tres generacions de reines i festeres, de 1965, 1990 i 2015 han realitzat i encara realitzen per la nostra ciutat.

Com veieu, el vostre regnat no queda sols en els records d'unes joves que durant un any van ser cort, sinó que heu passat a ser part fonamental de tota la nostra memòria col·lectiva com a poble.

A totes vosaltres, moltes gràcies.

Les festes de Sant Pasqual van arribant al seu final, però ens queda encara el dia més gran, el dia de Sant Pasqual. Vos convide a que seguiu gaudint de la festa i seguir fent més gran la història de les nostres festes.

Molt bona nit i bones festes a tots